

gjorde forleden opmærksom paa, at man maatte spørge, naar der er Tale om saa store Summer, hvorfra disse Summer skulde komme; men hvor skulde de vel komme fra uden fra Borger og Bonde, og, dersom man vil gjøre en Rundreise i Landet og see, hvorledes det stiller sig, da vil man finde, at den største Deel af Borgerne ikke med al deres Flid og Møie kan frembringe en større Sum end 200 à 400 Rbd. aarlig (Stemmer: 200 à 400 Rbd.). Ja, 200 à 400 Rbd., siger jeg; thi naar man vil tage hele Folket, saa vil det vise sig, at den største Deel ikke kan opdrive mere, og derfor maae saadanne Folk vist ogsaa finde det urimeligt, at det danske Folkething ikke kan komme paa den Mening, at 1600 Rbd. kan være nok for en gammel affædiget Embedsmand. Men, da jeg finder, at dette mit Forslag ikke vil gaae igjennem, saa skal jeg tillade mig at tage det principale Forslag tilbage, men derimod holde fast paa det subsidiaire.

Formanden: Jeg veed ikke, om Noget onsker at optage dette Forslag?

Schroll: Jeg optager det.

Johansen: Det glæder mig at høre, at flere ere af samme Mening som jeg.

Ordføreren: Jeg er bange for, at vi her ere komne ind paa en Discussion, som det vil være meget vanskeligt at komme ud af. Det vil nemlig saa overordentlig meget være afhængigt af de enkelte Medlemmers Skjøn om, hvad der kan være passende, og hvad der kan være tilstrækkeligt, og af de andre Grunde, som ere blevne fremhævede herimod, vil det ogsaa være vanskeligt at afgjøre det. Jeg maa dog herfra undtage en, som navnlig det ærede Medlem, der nys satte sig, har fremført, nemlig den, at der er et vigtigt Hensyn, vi maae tage, nemlig Hensynet til Sparsommelighed, og at Statskassen ikke overbebyrdes paa den nye Maade fremfor, hvad den har været før, og, da dette Argument er blevet videre udviklet af en anden æret Rigsdagsmand, saa føler jeg mig opfordret til, at forsøge at gjendrive det her, og det saameget mere, som jeg ikke kan nægte, at jeg venter mig et overmaade behageligt Resultat af denne Discussion, idet jeg nemlig ikke gjør Regning paa mindre, end at enhver denne Lov en ny Tilhænger, som jeg

maa tilstaae, jeg havde anseet for at være meget sjændtlig stemt imod den, og som ikke er nogen Anden, end den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 4de Valgkreds (Grundtvig). Han sagde nemlig før, at hans egentlige Indvending imod denne Lov var den, at man ikke kunde vide, om man paa nogen Maade herved i Loven bidrog til at lette Statskassen for den Byrde, den tidligere havde haft; han fandt det endog sandsynligt, at man for Fremtiden vilde faae høiere Pensioner at udrede, end man forhen havde havt efter de hidtil gjældende Regler, og han støttede dette fornemmeligt paa, at den ærede Finantsminister, da denne Sag blev indbragt i Thinget, paa et Spørgsmaal af mig havde erklæret, at han ikke saae sig istand til at opgive, hvormegget denne Lovs Udførelse vilde komme til at koste. Nu skal jeg give den ærede Rigsdagsmand, troer jeg, aldeles tilfredsstillende Oplysninger i denne Henseende. Der er nemlig hengaaet en Tid, siden denne Sag var til første Behandling, i hvilken man har foretaget saadanne Arbejder, og, hvad den ærede Rigsdagsmand fornemmeligt synes at have glemt, er, at det, som nu er vedtaget her i Thinget, er ikke det, som Regjeringen har foreslaaet, men det er en anden Scala, et andet System, end den af Regjeringen foreslaaede. Jeg vil nu paatage mig at gjøre det saa klart, som at 2 og 3 er 5, at ved den Scala, som nu er vedtagen, maa der nødvendigviis fremkomme et mere besparende Resultat, end ved den tidligere, (Grundtvig: Ja, lad os høre det!), thi den Regel, som tidligere var gjældende, var den, at, naar en Embedsmand havde tjent i 50 Aar, eller endog noget under 50 Aar, og saa gik af, eller naar han gik af i saadanne Tilfælde, hvor hans Embede blev inddraget, da kom han til at nyde hele sin Gage i Pension, og, hvor dette ikke var Tilfældet, der var Regelen den, at Embedsmanden kom til at nyde $\frac{2}{3}$ af sin Gage i Pension, og det ikke efter et Gjennemsnit af de 5 sidste Aars Gage, men af det allerførste Aars Gage, og endelig kunde der i ganske enkelte Tilfælde, hvor en Embedsmand kun havde tjent nogle faa Aar, f. Ex. 3, 4 a 5 Aar, blive ham tilstaaet Halvdelen af Gagen i Pension, men under denne Halv-